

Okhaldhunga Times April 2012

Kjære venner

Vi er femti!

Nå har vi feiret sykehusets 50-års jubileum. Feiringen begynte søndagen før, med bakkeløp. Trettiseks tøffinger stilte til start, og løp fra sykehuset til kirken. Med vinnertid på vel fjorten minutter i sammenhengende oppoverbakke krever det stor innsats.

Startskuddet er gått, feiringen er i gang!

Som vi ser på bildet stilte både Martin og Åshild til start, rett utenfor sykehusets hovedinngang. Begge fullførte i meget god stil, men måtte se seg slått av de aller sprekeste fra den lokale militærforlegningen.

Deretter gikk hele sykehusstaben, iført sykehusets nye T-skjorter, gjennom basaren med ropeter, sang og dans.

De lokale butikkeierne ble utfordret til å bidra til byggingen av sitt eget sykehus.

*Resultatet ble 55.000 rupees!
Teksten på T-skjortene er sykehusets eget slagord:*

”Service to People, glory to God”

Det er ikke så lett å arrangere stor fest i et overfylt sykehus. På dagene omkring festen kunne vi ikke ha pasienter innlagt i møtesalen, som vi ellers ofte må ty til i travle tider.

Vi måtte sette opp et provisorisk telt på plassen der vi ellers tørker sykehusets sengetøy.

Der la vi inn de minst syke pasientene på rekke og rad.

Gullfesten

Erklæres for åpnet med konfetti og et lys for hvert av de 50 år.

Vi feiret med glede alle som har lagt ned mye svette og kjærlighet til folket i Okhaldhunga før oss.

Vi feiret alt hva Herren har skapt ut av våre alles fattige henders gjerninger. Ære til Ham som æres skal

Norges Ambassadør til Nepal, Alf Arne Ramslie, la ned Grunnsteinen for en framtid bygget på de samme verdiene som lå til grunn fra starten. Kirkens representanter leste fra bibelen før den ble lagt i boksen, der også UMN sin almanakk for 2012 blir lagt etter at Mark Galpin, UMN's direktør, leste UMN sine verdier som er gjengitt der. Tilslutt leste en lokal journalist fra siste utgave av lokalavisen før den også gikk i boksen. Boksen ble murt ned i grunnvollen til det nye sykehuset.

Det var en stor berikelse at vår ambassadør tok den lange veien, ti timers forferdelig slitsom bilkjøring (han innehar tidsrekorden på bilturen, to timer raskere enn alle andre..), for å delta i jubileumsfeiringen i Okhaldhunga. Dette bortgjemte stedet kjente seg sett og bæret og vi er stolte av å ha en ambassadør som ser storheten i de små stedene. Det er et sted som har hatt norsk input over lang tid i ulike perioder, sammen med et internasjonalt felleskap. Robert Bergsaker, som ambassadøren selv kjente fra sin barndom, gikk sammen med den første legen, Dr. Dick fra Scotland i fjellene her og fant frem til Okhaldhunga som det stedet som trengte et sykehus mer enn noe annet sted. Det var lengst fra alt. Senere kom Odd Hoftun og hjalp Dr. Dick og tegne og planlegge de første sykehusbygningene. Senere har flere norske bidratt, Hildur og Øystein Johansen på 80-tallet og Leiv og Mary Boyum på 90-tallet, før vi kom i 2004. Stafettspinnen har vekslet mellom mange nasjoner, Australia, Japan, Tyskland, Finland og USA er de som har bidratt sterkest gjennom tidene. Nå er det igjen Norges tur å bære stafettspinnen inn i en ny framtid med veier og mobiltelefoner, et nytt sykehus for en ny tid.

Hederstgjest!

En annen hedersgjest må nevnes: Ella Dick! Født i Okhladhunga for femti år siden!

Dr. Dick kom hit med sin kone Anne da hun var tre måneder gravid. Hun fødte i det primitive landsbyhuset som den gang gjorde tjeneste som sykehus.

Fru Dick våget en risikofylt fødsel, som har gitt mulighet for så mange kvinner til å føde i sikkerhet senere.

Men bak kulissene var det dramatisk. Et akutt keisersnitt måtte gjøres under festen, og et blødende magesår var livstruende. Men med så mange utenlandske gjester fikk vi blod av riktig type til begge, noe som ellers kan være vanskelig å få tak i.

Takket være de mange gjestene overlevde de begge.

Utdeling av Priser

Den gode Samaritans pris

Den gode pasientvenns pris

Etter en dramatisk fremføring av den gode Samaritan i Nepali kontekst, delte vi ut den første pris til den gode samaritan i Okhaldhunga. Han kommer fra Harkapur, er sjaman som har vært med i vårt landsbyhelse program for sjamaner. Der har han også utmerket seg som den sjaman som har referert flest til sykehuset. Han har også plukket opp en fattig kvinne med et barn med brukket arm + et diebarn. Uten mann var hun ikke i stand til å komme seg til sykehuset. Han bar gutten med den brukne armen og var hos dem det første døgnet på sykehuset før han fikk tak i noen slektninger. Han er en verdig vinner av den gode samaritans pris og vant dermed alternativet til eslet i vårt drama, kurven til å bære pasienter i, og i tillegg en geit.

Den gode pasientvennen er 13 år og har vært ved sin fars side i snart tre måneder etter at han falt og brakk nakken. Moren har ingen fingre, fra fødselen av, og han er eldste sønn som har tatt et stort ansvar og beholdt smilet. Faren vil for all fremtid også være avhengig av sønnen. Denne dagen fikk han en fin Okhaldhunga kopp, men også farens hus blir i standsatt så han kan ha et liv hjemme.

Etter seks uker i skallestrekk og deretter seks uker med nakkeklave og luftmadrass mot liggesår, skal far Tek Behadur hjem til landsbyen snart. Først dro Erik og Dorothea til hjemstedet hans, sammen med Hom Adikari som arbeider med rehabilitering i vårt landsbyhelsearbeid. Her måles det opp og løsninger for å få rullestolen ut av huset og tilgjengelig toalett for ham planlegges. En avtale er skrevet med landsbyen for hva de bidrar med og hva vi bidrar med.

Besøk.

Til jubileet hadde vi 26 besøkene fra Kathmandu og resten av verden. Flyplassen er stengt for å lage rullebane i flere måneder. En utfordring for de besøkende! Det var flott at det var så mange som våget seg ut på en tur hit likevel. Bussen som var leid inn fra Tansen sykehus, brukte to dager på turen, men altså den norske ambassade bilen brukte 10 timer. En uke etter festen kom Nordfjord folkehøgskole vandrende inn fra nord. De hadde vært langt oppe i fjellheimen og gått i ti dager for å komme hit! De var spreke og imponerte og utfordret med at de selv gikk ut og jobbet dagen etter på byggeplassen.

Men Morten, den sterkeste på toppen av muren, måtte gi tapt overfor en svær stein som kom i retur over benet hans! Da ble han kjent med sykehuset også. Heldigvis var det ingen brudd!

Takk til Nordfjord som i tre år har besøkt oss og vært gode eksempler for befolkningen her med sin vilje til å bli skitten på hendene for andre. Takk til Nordfjord som også i tre år har samlet inn store summer til sykehuset. I år samler de inn for å bygge opp det nye sykehuset.

Utbygging

Oppi alt det andre går det stadig framover med sykehusutbyggingen. Det nye tuberkulosebygget er kommet lengst, der er grunnmur og gulv støpt, og veggene tar form.

Detaljplanene for det ny poliklinikkbygget må på plass nå, for grunnen er planert og byggingen starter i løpet av kort tid. Her diskuterer Magne romplan med den som til daglig arbeider på poliklinikken.

*Et par av dagens signaler:
Vi trenger flere håndvasker, og flere doer!*

Hilsen Kristin og Erik

Støtt gjerne fondet for utbygging av Okhaldhunga Sykehus.

Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**

Overføringen må merkes:

”Fond Okhaldhunga sykehus. Prosjektnummer: 118.15.354”